

Ավետիք Իսահակյան

Ծաղիկ Էի նորաբողբոջ

Ծաղիկ Էի նորաբողբոջ,
Սարի լանջում, երկնի տակ.
Ինձ կրդյութեր առվի խոխոջ,
Ինձ կողջուներ արեգակ:

Գիշերները՝ աստղ ու լուսին
Վար կիջնեին երկնքեն,
ՈՒ հեքիաթներ ինձ կասեին
Կախարդական, ոսկեղեն:

Գառների հետ լուսածագին
Եկար սարը, ջա՛ն աղջիկ,
Ինձ քաղեցիր, դիր անգին
Կրծքիդ վրա գեղեցիկ:

Այնտեղ շքեղ՝ ես ապրեցա
Երագներով երջանիկ.
Սերըդ դավեց ինձ, սևաշյա՛,-
Ես չորացա, ա՛խ, աղջիկ...

1892

Ս. Էջմիածին